

1^η Οκτωβρίου 1960

Η Κύπρος από τα αρχαία χρόνια κατακτήθηκε από πολλούς λαούς. Ο πλούτος, η γεωγραφική της θέση, η μανία για δόξα και δύναμη των γειτόνων της και άλλοι λόγοι προξένησαν στον τόπο πολέμους, δυστυχία και καταστροφή. Οι ξένοι κατακτητές που πέρασαν από την Κύπρο ήταν με τη σειρά οι Φοίνικες, οι Ασσύριοι, οι Αιγύπτιοι, οι Πέρσες, οι Άραβες, οι Φράγκοι, οι Ενετοί, οι Άγγλοι και οι Τούρκοι.

Κανένας απ' αυτούς δεν μπόρεσε να αλλάξει τον ελληνικό χαρακτήρα των Κυπρίων. Κανένας δεν κατάφερε να αλλοιώσει τη γλώσσα, τη θρησκεία, τον πολιτισμό τους. Από το 2000 π.Χ. που ήρθαν από τις Μυκήνες οι πρώτοι Έλληνες, η καρδιά του νησιού επιμένει να κτυπά ελληνικά.

Το 1570 οι Τούρκοι κατέκτησαν την Κύπρο και την έκαναν κομμάτι της μεγάλης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης οι Κύπριοι ξεσηκώθηκαν μαζί με τους υπόλοιπους Έλληνες, μα οι Τούρκοι έπνιξαν στο αίμα την εξέγερση.

Το 1878 η Αγγλία, που ήθελε την Κύπρο σα βάση για να ελέγχει τη γύρω περιοχή, ήρθε σε συμφωνία με τον σουλτάνο. Του πρόσφερε βοήθεια στους πολέμους του ενάντια στη Ρωσία και σε αντάλλαγμα πήρε την Κύπρο.

Οι Έλληνες της Κύπρου ποτέ δεν έπαψαν να αγωνίζονται για την ελευθερία και την ένωση του νησιού με την υπόλοιπη Ελλάδα. Τον Οκτώβριο του 1931, πλήθος λαού ξεχύθηκε στους δρόμους διαδηλώνοντας. Κατευθύνθηκαν προς το Κυβερνείο και άλλα δημόσια κτίρια και τα πυρπόλησαν. Στο τέλος όμως οι κατακτητές κατέπνιξαν την αντίσταση και επέβαλαν αυστηρότερα μέτρα στο λαό, στερώντας του κι άλλες ελευθερίες.

Το 1950 η εκκλησία της Κύπρου προκήρυξε Δημοψήφισμα στο οποίο το 96% των Κυπρίων ψήφισε «*υπέρ της ενώσεως*», ανάμεσα σε αυτούς και αρκετοί Τουρκοκύπριοι. Σε αυτό το αίτημα του λαού, η Αγγλία απάντησε πως «*ουδέποτε*» θα άφηνε την Κύπρο.

Μη έχοντας άλλη επιλογή, οι Κύπριοι πήραν τα όπλα. Η μυστική οργάνωση ΕΟΚΑ ανέλαβε τη 1η του Απρίλη του 1955 έναν άνισο αγώνα εναντίων της πανίσχυρης Αγγλίας. Για 4 χρόνια ο Κυπριακός Ελληνισμός δοκιμάστηκε στις μάχες που έδωσε με τον εχθρό, στα κρησφύγετα, στις φυλακές και τα κρατητήρια, στις πλατείες και τους δρόμους, σε πόλεις και χωριά. Άνθρωποι σκοτώθηκαν,

πυρπολήθηκαν, απαγχονίστηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, εξευτελίστηκαν. Στο τέλος ο κατακτητής αναγκάστηκε να υποχωρήσει.

Το 1959, με τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, η Κύπρος ανακηρύχθηκε Ανεξάρτητη Δημοκρατία. Οι Άγγλοι διατήρησαν στρατιωτικές βάσεις. Φρόντισαν όμως να σπείρουν τη διχόνοια ανάμεσα στους κάτοικους του νησιού, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους. Το νέο κράτος με πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ΄ αρχίζει να προοδεύει και να αναπτύσσεται σε όλους τους τομείς. Κατασκευάζονται δρόμοι, κτίζονται σχολεία και άλλα ιδρύματα, φτάνει νερό και ρεύμα σε όλα τα σπίτια, προοδεύει η γεωργία, η βιομηχανία, ο τουρισμός.

Από τα πρώτα χρόνια όμως αρχίζουν τα προβλήματα. Η Τουρκία δεν επιτρέπει στους Τουρκοκύπριους να συνεργαστούν με τους Ελληνοκύπριους, γιατί έχει ύπουλα σχέδια. Έτσι το 1963 οι Τουρκοκύπριοι αποχωρούν από την κυβέρνηση μετά από αιματηρά επεισόδια.

Στις 15 Ιουλίου του 1974 η Χούντα, με το πραξικόπημα εναντίων του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, έδωσε την αφορμή στην Τουρκία να εισβάλει στην Κύπρο, στις 20 Ιουλίου του 1974 και να κατακτήσει το 33% του εδάφους της.

Σήμερα, η Κύπρος αν και μοιρασμένη έχει καταφέρει από το 2004 να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως ισότιμο μέλος.

Ο αγώνας για απελευθέρωση, επανένωση, σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα δεν έχει τελειώσει. Η ανεξαρτησία στην Κύπρο θα είναι πραγματική μόνο όταν πάψει να υπάρχει ξένη κατοχή.